

דוש יאכל קדש קדשים הוא מזטאת כאש
ויה איזה להב הכהן אשר יכפר בו לו יהיה
כהן המקריב את עלה איש עור העלה אשר
קرب לכהן לו יהיה וכל מנזה אשר האפה
נור וכל נעשה בפורחשה ועל מוחבת לכהן
זכיר אתה לו תהיה וכל מנזה בלבד
בימן וזרבה לכל בני אהרן תהיה איש
פ' חין

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב להיות
אם על הודה יקריבנו ותקריב על זבח הודה
חלה מוצאות כלולה בשמען ורקייקי מוצאה מושזם
בשמען וסלת מרבית חלה כלולה בשמען על
חלת כחוב חמוץ יקריב קרבנו על זבח הודה
שלמי ותקריב ממונו אחד מכל קרבן תרומה
לייה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה
יבשר זבח הודה שלמי ביום קרבנו יאכל לא
ניז ממונו עד בקר ואם נדר או גדר זבח קרבנו
ביום הקריבנו את רשותו יאכל וממושחת זהב
ממונו יאכל והנותן מבשר הצלב ביום השלישי

**בשְׁלֵנָן וְחַרְבָּה לְכָל
כָּאֹתִין**

לְמַיִם אֲשֶׁר יִקְרִיב לְיהוָה
וְהַקְרִיב עַל זְבֹחַ הַתּוֹדָה
בְּשָׂמֵן וּרְקִיקִי מִצּוֹתָה כּוֹשְׁזִיף
צְלָתָה בְּלֹלוֹתָה בְּשָׂמֵן עַל
יְבָרְכָנוּ עַל זְבֹחַ הַיּוֹדָה
אַחֲרֵד מִכְלָקְרֵבֵן תְּרוּמָה
לְיהוָה לְכָהֵן הַזָּרָךְ ; תְּדֵם הַשְּׁלָמִים כְּלָוִיָּה
וּבְשָׂרָב זְבֹחַ הַיּוֹדָה שֶׁ לְמַיִן בַּיּוֹם קְרֵבָנוּ יִאכְלֶל לֹא
יִשְׁתַּחַטְמֵנוּ עַד בְּקָרָב וְאֵם נָדְרָא אוֹ גָּדְבָה זְבֹחַ קְרֵבָנוּ
בַּיּוֹם הַקְרִיבֵנוּ אֶת זְבֹחוֹ יִאכְלֶל וּמִמְזֹרֶת וְהַגּוֹתֶר
מִפְנֵנוּ יִאכְלֶל וְהַגּוֹתֶר מִבְשֵׁר הַזְבֹחַ בַּיּוֹם הַשְׁלֵישִׁי
בְּאֵשׁ יִשְׁרָף וְאֵם הַאֲכֵל יִאכְלֶל מִבְשֵׁר זְבֹחַ
שְׁלָמִין בַּיּוֹם הַשְׁלֵישִׁי לֹא יִרְצַח הַמִּקְרִיב אֶתְוֹ
לֹא יִזְשַׁבֵּכְלָוִי יִהְיֶה וְהַגּוֹשֶׁת הַאֲכָלָת מִפְנֵנוּ
עִוָּנָה הַשָּׁא וְהַבְשֵׁר אֲשֶׁר יִגְעַל בְּכָל טֻבָּא לֹא
יִאכְלֶל בָּאֵשׁ יִשְׁרָף וְהַבְשֵׁר כָּל טָהֹור יִאכְלֶל
בְּשֵׁר וְהַגּוֹשֶׁת אֲשֶׁר תִּאֲכַל בְּשֵׁר מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים
אֲשֶׁר לִיהְיוֹת יִטְבּוֹא תְּבוֹא עַלְיוֹ וְנִכְרַתָּה הַגּוֹשֶׁת הַהְוֹא

נִתְשַׁבֵּץ וְיָמֵן תְּמִימָה אֶתְתָּמָם יְמִינָה
 שְׁלֹמְיוֹן בְּיוֹם : שְׁלֹמְיוֹן לֹא יָרַצָּה הַמִּקְרֵיב אֲתָו
 לֹא יִחְשַׁב לְוָפְטָל יְהִיה וְהַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלָת מִמֶּנּוּ
 עִונָה תְשָׁא וְהַבְשָׂר אֲשֶׁר יָגַע בְּכָל טָמֵא לֹא
 יַאֲכֵל בְּאַשׁ יִשְׁרָף וְהַבְשָׂר כָּל טָהוֹר יַאֲכֵל
 בְשָׂר וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הַאֲכֵל בְשָׂר מִזְבֵּחַ הַשְּׁלָמִים
 אֲשֶׁר לְיְהָוָה וְטֻבָּאתוּ עָלֵינוּ וְנִכְרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מִיעֵמִיהָ וְגַפֵּשׁ כִּי הַגֵּעַ בְּכָל טָמֵא בְּעַמְ�דָת אָדָם
 אוֹ בְּבָהָמָה טָמֵא אוֹ בְּכָל שְׁקֵץ טָמֵא וְאֲכֵל
 מִבְשָׂר זָבֵחַ הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לְיְהָוָה וְנִכְרָתָה
 הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיעֵמִיהָ וַיֹּאמֶר יְהָוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר
 דָבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹמֵר כָל זָלֵב שׂוֹר וְכַשְׁבֵן
 וַיַּעֲזַב לֹא תִאֲכֵל וְזָלֵב בְּכָל זָלֵב טְרֵפָה יִעֲשֶׂת
 לְכָל מְלָאכָה וְאֲכֵל לֹא תִאֲכֵל הַאֲכָלָהוּ פִי כָל אֲכֵל
 זָלֵב מִן הַבָּהָמָה אֲשֶׁר קָרִיב מִמְזָה אֲשֶׁר לְיְהָוָה
 וְנִכְרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַאֲכָלָת יִעֵמִיהָ וְכָל דָם לֹא
 תִאֲכֵל בְּכָל מוֹשֵׁבָתֵיכֶם לְעוֹז וְלְבָהָמוֹת כָל
 גַּפֵּשׁ אֲשֶׁר תִאֲכֵל כָל דָם , שְׁרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא
 מִיעֵמִיהָ

עיונה תשא ותבשך אשר גע' בכל טמא לא
 יאכל באש ישרפ' והבז' - כל טהור יאכל
 בשר והבזקש אשר תאכ' בשר מזבח השלמי
 אשר ליהוה וטמאו לוי ונכרתה הנפש הוה
 מעמיה וצפיש כי התגע' נול' טמא בעמאת אדם
 או בהמה טמאה או אכל שקו' טמא ואכל
 מבשר זבח השלמי ושר ליהוה ונכרתה
 הנפש הוה מעמיה וידבר יהוה אל מעשה לאמר
 דבר אל בני ישראל לאמר כל זלב שור וכשב
 ויעז לא האכלו ויזלב נבלה ויזלב טרפה יעשה
 לככל מלאכה ואכל לא האכלתו כי כל אכל
 זלב מין הבהמה אשר יקריב ממנה אשה להיות
 ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא
 האכלו בכל מושבתיכם לעופ ולבהמה כל
 נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש הוה
 מעמיה

וירבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 לאמר הוקריב את זבוח שלמי ליהוה כייא את
 קרבנו ליהוה מיזבח שלמי ידין תביאו את
 עשוי יהוה את החלב על הזהה יביא את הזהה
 להניף אותו הנופה לפניו יהוה והקשר הפה את
 החלב המזבחה והיה הזהה לאחנן לנניואת
 שוק הימין התנו תרומה לכלהן מזבח ש בימי כב
 הוקריב את דם השלמי ואת החלב منه יאחנן
 לו יהיה שוק הימין למנה כי את זהה ה נופה
 ואת שוק התרומה לקחתי מאה בני ישך אל
 מזבח שלמי הפסאתם לאחנן הכהן כבנין
 לחך עולם כאת בני ישראל ואת כושחה אחנן
 ומשחת בניי מאי עלי יהוד ביום הקריב אתם כהן
 ליהוה אשר צוה יהוה לחתת להם ביום מישך אתם
 מאה בני ישראל זכתה עולם לריתם זאת גורז
 לעלה למנזה ולהנאת וכאשׁם וכמכלו ים

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
 לאמר הבקריב את זבח שלמי ליהוה יביא את
 קרבנו ליהוה מזבח שלמי ידיו תביא את
 אשך יהוה את החלב על הזהה יפאמ את הדם
 להניף אותו הטופה לפניו יהוה ותקשיר הכהן את
 החלב המזבחה והיה הזהה לאחנן וככני ואך
 שוק הימין התנו תרומה לכלהן מזבחך שלמיים
 המקיריב את דם השלמיים ואת החלב מבני אהרן
 לו יהיה שוק הימין כמנת כי את זהה הטופה
 ואת שוק התרומה לקחת מאה בני ישראל אל
 מזבחך שלמיים ואתם את לאחנן הכהן וככני
 להקיעים מאה בני ישראל זאת משוחת אהרן
 ומשוחת בני מאישי יהוה בז הקרביב אתם לכלהן
 ליהוה אשר צוה יהוה כתה גם ביום משועזם אתם
 מאה בני ישראל זכת עוקם נירתם זאת התורה
 לעלה למנחה ולזרעאת וכאי ים ולמלואים
 וכזבח השלמי אשר צוה יהה את משה בדור
 שבילו ביום אותו אשר טהו מטה נס

ZEV (YR.2) -

7 ALIYAH -

Sacra 11
#5

כאמור ז' בזק' ב' את זבוז שסמיין כי י' ז' ביא את
קרבנו ליהוה מזבח שלמיין ידיו תביש' ז' אה אה
אשי יהוה את הצלב על החזה יפיא ז' את החזה
להניפ' אותו התנופה לפני יהוה והקע' ר' הכהן אה
הצלב המזבחה והיה החזה לאחר' ולכינויו אדר' שוכן הימין התנוי הטרומה לכלהן מזב' ז' שלמייניכם
המקריב את דם השלמייניכם ואת הזו כב מנג' אהרן
לו תהיה שוכן הימין למנחה כי אה אה התנופה
ואת שוכן התרומה לקחתי מא' ג' בני ישראל אל
מזבח שלמייניכם ואתם ל' הרן הכהן וככני
לוזק עילכם מיאת בני ישראל ז' את משוחת אהרן
ומשוחת בני מאי יהוד' ב' יופ' הקריב אתם כלהן
לייהה אשר צוה יהוד' להת Lehem ביום מעשׂויהם אתם
מיאת בני ישראל ז' חקמת עילכם לדרתם ז' את הזרע
לעליה למנחה ולהנאהת ולאשם ולמיכלאים
וילזב' השלמייניכם אשר צוה יהוד' את משה בהר
סיני ביום צויתו את בני ישראל ל' הקריב את
קרבניהם ליהוה במדבר סיני

מידבר יהוד' אל משה לאמרך ז' את אהרן ז' ואת
בניו אהן ז' ואת הbegadim ז' ואת שם' הבשורה יאדר ז'

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵיכָם שָׁמַע אֶל־אֱהָרֹן לְאמֹר זֶה תִּזְקַח
 תְּתַחַת הַתְּרוֹד אֲשֶׁר צָה יְהוָה כִּי־אָמָר דָּבָר אֲלֵיכָם
 יִשְׂרָאֵל וַיַּקְרֹב אֶל־פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר
 אֵין בָּהּ כּוֹם אֲשֶׁר לֹא עֲלָה עַל־יְהוָה עַל וַתַּהַטֵּב
 אֲתָה אֲלֵיכָל עַל־כְּהֻנָּה וַיַּחֲזִיא אֲתָה אֲלֵיכָל מִזְבֵּחַ
 לְמִזְבֵּחַ וַיַּחֲזַט אֲתָה לִפְנֵי וַיַּקְרֹב אֲלֵיכָל עַל־כְּהֻנָּה
 מִדְמָה בְּאַצְבָּע וְהַזָּה אֲלֵיכָל פָּנֵי אֲהָל כּוּעַד
 מִדְמָה שְׁבַע פְּעִמִּים וַיַּרְפֵּא אֲתָה הַפָּרָה לְעַזְיוֹן אֲתָה
 עַרְבָּה וְאֲתָה בְּשַׁרְבָּה וְאֲתָה דָמָה עַל פְּרָשָׁה יִשְׁרָפֵן וַיַּקְרֹב
 הַכְּהֻנָּה עַזְרָה וְאַזְבָּח וְשַׁנִּי תְּכִלָּת וְהַשְּׁלִיר אֲלֵיהֶן
 שְׁרָפָת הַפָּרָה וְכָבֵס בְּגָדֵיו הַכְּהֻנָּה וְרֹזֵץ בְּשַׁרְבָּנִים
 וְאַזְרִיךְ יָבָא אֲלֵיכָל מִזְבֵּחַ וְטַמֵּא הַכְּהֻנָּה עַד הָעָרָב
 וְהַשְּׁרָפָת אֲתָה יַכְבִּס בְּגָדֵיו בְּמִים וְרֹזֵץ בְּשַׁרְבָּנִים
 וְטַמֵּא עַד הָעָרָב וְאַסְפָּת אִישׁ טָהוֹר אֲתָה אֶפְרַת הַלְּרָה
 וְהַזְּיוּן מִזְבֵּחַ בְּמִקְומֵת טָהוֹר וְהִיא הַלְּדָה
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁכָּרָת לְמִינְדָּה חַטָּאת הַוָּא
 וְכָבֵס הַאַסְפָּת אֲתָה אֶפְרַת הַפָּרָה אֲתָה בְּגָדֵיו וְטַמֵּא
 עַד הָעָרָב וְהִיא הַלְּדָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלְגַרְגָּלָה בְּתוֹכָם
 לְזָקָת עַוְלָם הַגָּעַם בְּפָמָת לְכָל נְפָשָׁה אָדָם וְטַמֵּא
 שְׁבַע יָמִים הוּא יַחֲזֹט אֶל־בָּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְבָיוֹם
 הַשְּׁבִיעִי יַטָּהֵר וְאֵם לֹא יַחֲזֹט אֶל־בָּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
 וְבָיוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יַטָּהֵר כָּל הַגָּעַם בְּמוֹת בְּגַפֵּשׁ
 הָאָדָם אֲשֶׁר יִמּוֹת וְלֹא יַחֲזֹט אֶת מִשְׁכַּן יְהוָה
 טַמֵּא וְגַרְגָּת הַגָּעַם הַהוּא מִשְׁרָאֵל כִּימִינָה
 לֹא זַרְק עַלְיוֹ טַמֵּא יְהִי עַד טַמְאָתוֹ בּוֹ זָאת

דָר
 שָׁנָה
 גּוּעַ
 קָהִי
 וּבְעִזִּים
 אַלְזָן
 וּרְכוּם
 הַקָּהָה
 כְּבוֹד
 וַיַּדְבֵּר
 אֲתָה הַיִלְלָה
 לְעַזְנֵיךְ
 וְהַשְׁקֵה
 הַמְנָדָה
 אֲתָה הַיִלְלָה
 הַמְרִיעָה
 אֲתָה יְהִי
 רְבִים
 וְהַוָּה
 לְהַקְרָבָה
 הַקָּהָה
 מְרִיבָה
 בְּבָם

הַתּוֹרָה אֲדָם כִּי יְמֹת בָּאָהָל כָּל הַבָּא אֶל הָאָהָל
 וְכָל אֲשֶׁר בָּאָהָל יְטַמֵּא שְׁבֻעַת יְמִים וְכָל כָּלִי פָּתָוח
 אֲשֶׁר אֵין צְמִיד פָּתִיל עַליו טָמֵא הוּא וְכָל אֲשֶׁר
 יָצַع עַל פָּנֵי הַשְׂדָה בְּחַלֵּל חָרֶב אוֹ בְּמַתָּא אוֹ בְּעַצְם
 אֲדָם אוֹ בְּקָרְבָּר יְטַמֵּא שְׁבֻעַת יְמִים וְלִקְחוּ לְטַמֵּא
 מַעֲפָר שְׁרַפְתָּה הַזְּנַתָּת וְנַתְנֵן עַליו מִים חַיִם אֶל
 כָּלִי וְלִקְחוּ אַזְוֹב וְטַבֵּל בְּמִים אֲשֶׁר טָהָר וְזֹהַע עַל
 הָאָהָל וְעַל כָּל הַכָּלִים וְעַל הַגְּפָשָׁה אֲשֶׁר הִי שָׁבָת
 וְעַל הַגְּגָעָה בְּעַצְם אוֹ בְּחַלֵּל אוֹ בְּמַתָּא אוֹ בְּקָרְבָּר וְזֹהַע
 הַטָּהָר עַל הַטָּמֵא בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְׁבִיעִי
 וּזְטוֹתָאוּ בַיּוֹם הַשְׁבִיעִי יְכַבֵּס בְּגָדוֹ וּרְחֵץ בְּמִים וְטָהָר
 בְּעַרְבָּה וְאִישׁ אֲשֶׁר יְטַמֵּא וְלֹא יַחֲזֹת אֶת זְכָרָתָה
 הַגְּנָפָשׁ הַהְוָא מִתּוֹר הַקְּהָלִי אֶת מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא
 מִיְּנֵדָה לֹא זָרַק עַליו טָמֵא הוּא וְהִתְהַלֵּךְ לְהַמְלָא לְחַקָּת
 שְׁוֹלֵם וּמְזֹהָה מִי הַנְּדָה יְכַבֵּס בְּגָדוֹ וְהַגְּגָעָה בְּמִי הַנְּדָה
 יְטַמֵּא עַד הַעֲרָבָה וְכָל אֲשֶׁר יָצַע בְּהַטָּמֵא יְטַמֵּא
 וְהַגְּפָשׁ הַגְּגָעָה תְּטַמֵּא עַד הַעֲרָבָה
 וַיָּבֹאוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הַעֲדָה מִזְבֵּחַ צַדְקָה בְּחַדְשָׁה